

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **V. L.**, zastoupená JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2018, č. j. OAM-614/ZA-ZA12-K03-2017, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2020, č. j. 13 Az 29/2018 – 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2018. Tímto rozhodnutím nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, §14, §14a a § 14b zákona č. 325/199 Sb., o azylu.

[2] Při posouzení věci vycházel městský soud z následujícího skutkového stavu. Žalobkyně má ukrajinskou státní příslušnost, hovoří rusky a ukrajinsky, je svobodná, má však jednoho syna. Většinu života prožila na západní Ukrajině, v roce 2013 se však přestěhovala do Horlivky na východě. V roce 2014 žila krátce znovu na západě, a to v Chustu a v Ivano-Frankovsku. Do České republiky přicestovala na maďarské vízum v roce 2014, důvodem byla válečná situace na Ukrajině. Stěžovatelka se svým přítelem se účastnili Antimajdanu, přítel se pak přidal k separatistům. Stěžovatelka se na Ukrajině již necítila bezpečně, neboť na západě na ni hleděli jako na separatistku, prodělala kvůli tomu i výslech na SBU, ale na východě by na ni naopak po návratu hleděli jako na zrádkyni. Syna

stěžovatelka zanechala na Ukrajině, žije u prarodičů v Ivano-Frankovsku. O azyl požádala v České republice až v roce 2017.

[3] Po posouzení výše uvedených skutečností dospěl městský soud k závěru, že žalobkyně nesplňuje žádnou z podmínek pro udělení mezinárodní ochrany a rozhodnutí žalovaného je tudíž zákonné. Ohledně aplikace příslušných ustanovení zákona o azylu se zcela ztotožnil s názory žalovaného a na jeho podrobné odůvodnění konkrétně odkázal.

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) formálně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně pak namítala, že se napadený rozsudek soustředí na rekapitulaci průběhu správního řízení, v odůvodnění však postrádá vlastní úvahy soudu, respektive vlastní interpretaci zajištěných důkazů. Rozsudek nenabízí vypořádání žalobních námitek, které, ač byly formulovány obecným způsobem, musejí být vypořádány všechny. Nezabývá se také nesouladem listinných zpráv o bezpečnostní a politické situaci na Ukrajině s některými pasážemi výpovědi stěžovatelky a není tak možné zjistit, z jakého důvodu se soud při hodnocení důkazů přiklonil k jednomu na úkor druhého.

[5] Z provedeného dokazování dle stěžovatelky vyplynulo, že se nachází v bezvýchodné životní situaci, neboť při návratu do Doněcké oblasti by čelila diskriminaci v souvislosti se svým dřívějším pobytem v západní části Ukrajiny, potažmo ohrožení na životě v souvislosti s probíhajícím ozbrojeným konfliktem, přičemž s ohledem na svůj dřívější pobyt v separatistickém regionu se její návrat do jiné části Ukrajiny jeví taktéž jako rizikový, a to s ohledem na její prokazatelné vazby na separatistické síly. V této souvislosti je stěžovatelka toho názoru, že městský soud vyhodnotil její žalobu nesprávně, neboť jí v případě návratu do domovského státu hrozí azylově relevantní újma. S ohledem na výše uvedené stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k vypořádání kasačních námitek, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 3. 2021 jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[8] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39 „*přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud těž nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.*“

pokračování

[9] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti neuvedla, v čem spatřuje její přijatelnosti, důvody přijatelnosti nenašel ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. V řízení nebyla nastolena žádná právní otázka, k níž by se musel vyjádřit v zájmu sjednocování judikatury, najevo nevyšla ani žádná jiná skutečnost, která by svým významem podstatně přesahovala zájmy stěžovatelky. Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném rozsudku či postupu, který vedl k jeho vydání, ani žádné hrubé či excesivní vady, které by eventuálně rovněž mohly vést k závěru o přijatelnosti kasační stížnosti. Rozsudek městského soudu nevybočuje z předepsaných standardů, vypořádání žalobních námitek odpovídá mírou své konkrétnosti obecně formulovaným námitkám žalobním. S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[10] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. května 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu